

Universitätsbibliothek Paderborn

**Batavia, Sive De Antiqvo Veroqve Eivs Insvlae Qvam
Rhenvs in Hollandia facit situ, descriptione & laudibus;
aduersus Gerardvm Noviomagvm, Libri Dvo**

Aurelius, Cornelius

Antverpiæ, 1586

Plurima temporis morbo ita ab hominum obliterari memoria, vt ne illa quidem olim fuisse certò constet. De ostio Rheni obturato, vbi primum nostram Batauiam ingrediebatur. De Arce Britonum in Catvvico ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38123

relinquant. Nisi fortè ingenita sibi pertinacia dicere pergent, Holládiā prorsus olim terram non fuisse, sed nuper nouam cum ceteris prodigiosæ eruptionis insulis è pelagi visceribus emersisse. Verùm hanc ipsorum hallucinationem, scotoma & vertiginem facilè medicabimur; si, qua ratione olim Rheni cursus apud nos sit obturatus in medium adferamus. Omnis enim contentio eorum & controuersia eatenus tendere videtur, & alibi Batauiam quærere: quatenus non aspiciunt nos in tergo, vt olim, à Rhe-no allui.

Plurima temporis morbo ita ab hominum ob-literari memoria, ut ne illa quidem olim fuisse certo constet. De ostio Rheni obturato, ubi primum nostram Batauiam ingrediebatur. De Arce Britonum in Cattwico excisa. deq; eiusdem teloneo in Leidas translato cum omnibus emolumētis & iuribus ad usum principum Catthorum.

C A P V T V.

INNVMERA possemus super his adferre testimonia, quæ nostram nobis iure Batauiam restituunt. Sed quoniam hæc satis è re nostra, & benuolis credimus sufficere;

ad vi-

ad viciniora nostræ ætati tempora descendere properamus; & Rheni nostri alluvionem haud temerè obturatam recitare. Meatum itaque fluminis Rheni qui ab oppido Rhe-no propter Dorestadum à tergo nostram Bataviam vsq. in Oceanum perpetuo decursu alluebat, hoc modo obstructum esse haud semel ex vetustissimis Traiectinorum Chronicis legimus. Tempore enim Hungeri (qui vndecimus à Willibrordo præsidebat Episcopus) cùm Dani, iuxta sancti Frederici prophetiam, Traiectum, totamq. Hollandiam hostiliter deuastassent, visa sunt in cælo stellæ inter se concurrere, fulgura Iouisque tela acrius stridere, flumina supra modum auge ri & excrescere. quod vtique non tantum ad præsens damna inferre, verumetiam & aliqua significare futura Isidorus testatur. quid multis? tanta Circio diuscule flante facta est ex Cathwico versus Leidas maris inundantia, vt ad Traiecti mœnia pisces marini caperentur. Sursum quoque Rhenus tum grandi pridem niue perauctus, veterem secum Iordanis adducens tragediam, conuersus est retrorsum. Qui, dum (concertantibus inuicem aquis ventorum violentia) in mare descensum non haberet, omnem, properè egressus ripas, inuadit continentem.

mox

mox pecora inuoluens & homines, tristem
vbiquè sui excursus relinquebat imaginem:
ita ut etiam ipsa Sicambrorum Batua Deu-
calionis seculum lugeret innouatum. Tum
arbores syluæque propter marini gurgitis sal-
sedinem arefactæ, tandem effractis viribus,
ventorum turbine sunt disiectæ. Quas, ad

Dudewa= hanc quoque diem vidimus apud Veteres
ter.

aquas, alibiique è terræ visceribus erui, & cu-
neis inscissas, sarcendis domorum tectis re-
gulatim coaptari. Hoc igitur malo afficti,
& animo consternati omnes qui circumcir-
ca morabantur, Batuani scilicet & Traiecti-
ni; Bataui quoque & Hollandi, sibi posteris-
que suis de maiore periculo prouisuri, deli-
berato diu censuere decreto, ut ab urbe Do-
restado ab vtraq. ripa, modici amnis à Rhei-
no deorsum Viennam versus stillantis (Le-
cam dicunt) aggeres construerent, & in eos
effossis ruderibus manufacto meatu, Rheni
fluenta deflechterent. Quod & vnanimi stu-
dio, ardentiique opera, & plurimis denique
impensis pro communi utilitate elaboratum
est, & efficaciter absolutum. Qua ex re quo-
niam & ascendentibus è pelago nautis, &
rursum è Rheno descendantibus in mare,
commodior via, & quidem compendiosio-
re tractu adoleuit. paulatim prior ille mea-
tus

tus Rheni tum pridem interceptus & ob-
structus, adeò cum tempore euanuit, vt ibi
iam boues pasci videoas, vbi olim maximè
inter Dorestadum & Traiectum videre li-
cuit natare carinas. Ita Rhenus & nomen
apud nos & flumen amisit. Quanquam
desuper Woirdenum, arcemque Godefri-
di præsulis, tenui alueo, deinde paulo effu-
siore Leidas subintrans, iam prope Ryns-
burgum, haud procul à regali sacrarum Vir-
ginum abbatia, facit stationem, quod du-
dum supernè obstructo eius antiquo meatu,
scopuli etiam in Catwyco, vbi pelago influ-
bat, redintegrati sunt. Et ne hoc quidem so-
lùm à nostra sublatum est memoria, verum
etiam Pharus illa & turris speculatoria, quam
in littore Oceani prope Catwycum olim
Caius Caligula Rom. Imperator posuerat;
vt per noctem, facibus incēsis, nauigantibus
inseruiret; ita prorsus euanuit, vt ne illam
quidem olim ibidem stetisse, iam creda-
mus. Et quid est in vniuerso orbe quod non
obliteret vetustas, aut temporis morbo in-
terreat, si non literis commendetur? Verùm
longè alia huius Phari destruēdæ visa est ra-
tio, atque adeò sine omni vtilis detimento
& honesta, vt ne possessori quidem doleat
eam amisisse. Nam, vt paulò altius repe-
tam;

*Iulius Pau-
lus, & Cl.
Ciuilis fra-
tres.*
tam; hanc arcem à Romanis Imperatoribus post C. Caligulam & Claudium, Iulius Pau-
lus & Claudius Ciuilis fratres possidendam acceperant; quod hi patre quidem Batauo, sed matre Romana essent progeniti; maio-
rum suorum more bicornis lunæ signum in armis deferentes. Hi igitur horumque po-
steri, ex hac arce Britonum appellata (quod ab ea facillimus in Britanniam ex opposito esset transitus) piraticam exercentes, vecti-
galia ab omnibus Rhenum intrantibus & exeuntibus accipiebant. Sed ne ista quidem sufficiens fuit arcis diruendæ causa & occa-
sio; quoniam non suis sed duntaxat alienis hæc grauamina imponentes, patriam forti-
ter præclarisque facinoribus defensabant; ita ut tam apud Danos, omnesque maritimas nationes haud ignauiter celebres haberentur. Si quid enim apud finitimos super nego-
tiis pelagi natum esset quæstionis, aut quoties in commune consulto opus erat, ad istos qui tum arcis præsidebant, legati mitte-
bantur, contempto Batauiæ omnisque mi-
noris Frisiæ domino & comite. Quod, mo-
lestè satis ac ingrato animo ferens Comes, quia nullius apud exterros precij haberetur; Dominum Wassenarium, Catthorumque principem, qui tunc arcem regebat, accer-
siri ad

siri ad se iubet; sortemque suam apud illum
deplorans, petit iuri suo & arcilubens eice-
dat, & in Burchgrauium Leidensem præfe-
ctumq. cum solitis Rheni vectigalibus eum
constituit: traditque castrum quod ibidem
bicorni gurgite Rhenus circunluit, opus qui-
dem rude & sphæricum, sed munitissimum,
si defensorem habeat. Tanta insuper est
porrectum ad cælos altitudine, ut omnibus
ciuium tectis facile superemineat; habensq.
subinde, quaquà versum velis, prospectus
aptissimos. Intra huius ambitum puteus est
mira profunditate; raram tamen continens
aquam, sed dulcem & limpidissimam. de
quo inaudita & incredibilia fabulantur. In
planicie verò & circuitu (quo ad vtrunque
Rheni brachiolum apertus est transitus) fru-
ctiferis consitum est arboribus & vinetis, vt
alteram non desideres paradisum. Hanc
modo arcem dominus meus & amicorum
sincerissimus Petrus Brunus canonorum
Sancti Pancratij decanus, vir singulari eru-
ditione & doctrina, legumque & canonum
longè peritissimus, ad suas suorumq. delicias
sub annua excolit pensione. Hæc igitur, vt
dicere cœperam, castrorum commutatio,
& nostri Comitis prouida cōcessio ad hunc
vsque diem iure hæreditario heroibus Waf-
ſenariis

*Castrum
Leidense.*

*Petrus
Brunus.*

senariis perseuerat; & perpetui omnium quæ per Rhenum importantur portatores sunt instituti. Tanti suam Comes patriam habuit, ut & aliis omnibus posthabitatis eius gloriæ consuluerit, & vasallo suo nihil emolumenti ademerit. Porrò obfirmatis sigillo pactis, Castrum illud apud Catthos, arcem Britonum dicunt, quod ab ea directus in Britanniam erat transitus, mox dirui Comes iussit, & pristinā apud exterios nostra suscepit Batauiam dignitatem, notitiam, & honorem.

Veterum verbis, auctoritatibus & dictis facta & opera subiunguntur. ut qui verbis molint credere, vel operibus ipsis credant, quibus Romani irrefragabiliter attestantur, Batauiam quam maxime Hollandorum esse.

C A P V T VI.

OPERÆ PRECIUM nunc esse arbitror, Reinerie virorum omnium candidissime, his veterum auctorum testimoniis & verbis, opera ipsa & facta coniungere, & Romanorum monumenta in medium adducere, quibus nostram, atque adeò nostram illustrarunt Batauiam; ut alteram nemmo qui vel hominem agit cupiat inuestigare.